

मुहु च तैलं त्वचारकीयं
विड्गपाठरजनीविपक्षम् ।
मेदः सुस्त्ये तिळकल्पदिघ्यं
इत्पोरिष्ठाद्विगुणं पठान्तम् ।
हुताश्वत्प्रेन सुहुः प्रस्त्रज्या-
स्त्रोहेन धीमान् इहनं हिताय ।
प्रलिप्य दान्तीय लाचया वा
प्रतप्रथा खेदनमस्त कार्यम् ।
निपात्र वा शखमपोह्य मेदो-
द्वैत स्पष्टकल्पथवा विद्यायम् ॥
प्रचाल्य रुद्धिं तिलैः सपिष्ठैः
सुवर्चिकादौ ईरितालिमयैः ।
सयेन्द्रैः त्रौदृष्टप्रगाढ़ैः
चारोत्तरैरेवमभिप्रशीघ्रैः ॥

इति सुश्रुते चिकित्सितस्यानेऽप्यादप्येऽध्याये ।)
ग्रन्थिकं, लौ, (ग्रन्थिभिः कायति ध्वाशते इति ।
कै+कः ।) पिप्पलीमूलम् । (यस्य प्रथाया यथा,
“ग्रन्थिकं पिप्पलीमूलसुवर्णं चटकाश्चिरः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्त्रहे प्रथमे भागे ।)
ग्रन्थिपर्णम् । गुणगुणः । इति मेदिनोः रे । ५ ॥
ग्रन्थिकः, लौ, (ग्रन्थिभिः पर्णभिः कायतीति ।
ग्रन्थिकै+कै+कः ।) करीरैः । (ग्रन्थिना कौटि-
लेश्वर कायतीति । कै+कः । यद्वा यस्यः
पञ्चिकास्यास्तीति ठन् ।) देवज्ञः । (यथा, महा-
भारते । १४ । ७० । ७ ।
“तत्र मङ्गा नटाद्वै ग्रन्थिकाः सौख्यप्रायिकाः ।
स्वतमागधवस्त्राचाप्यसुवर्णं जनाहैनम् ॥”)
सहृदेवास्पादकवः । इति मेदिनोः के । ८१ ॥
(गृहस्त्र । इयमाखा तु यदानेन क्षयाण्पिणा
विराटद्वै वासः त्रात्स्तदैव जाता । यथा,
महाभारते । ४ । ६ । २ ।
नकुल उचाच ।

“ब्रह्मवनो भविष्यामि विराटपतेरहम् ।
सर्वया ज्ञानस्यवः कुशलः परिरक्षये ।
ग्रन्थिको वाम वाचाहृ कर्मेतत् सुविधं मम ॥”)

ग्रन्थितं, त्रि, (ग्रन्थिते म इति । ग्रन्थित्ता ।)
ग्रन्थितम् । इति इत्यमरः । ३ । १ । ८६ ॥
ग्रन्थिदला, लौ, (ग्रन्थिदलेषु प्रेषु यस्याः ।)
मालाकन्दः । इति राजनिर्वेषः ।

ग्रन्थिदूर्च्छा, लौ, (ग्रन्थिदहुला दूर्च्छा । शाक-
पार्यवादिवत् वमासः ।) मालादूर्च्छा । इति
राजनिर्वेषः ।

ग्रन्थिपर्ण, लौ, (ग्रन्थिपर्णं पर्णानि यस्य । ग्रन्थि
प्रस्त्राद्विपर्णानि यस्येति वा ।) इत्यविशेषः ।
गोदिविलोक्य इति भाषा । ततुपर्णायाः । शुक्रम् २
दहिंपृथम् १ स्त्रीपृथम् ४ कुकुरम् ५ । इत्य-
मरः । २ । ४ । १३२ । वहिंपृथम् ६ वही० ७
पृथम् ८ वहेम् ८ शुक्रवर्षम् १० । इति तद्वैका ।
स्त्रीपृथम् ११ कुकुरपृथम् १२ शुक्रम् १३ ।
रात्र॑ इयमाखा । विशेषार्थ्यम् १४ खाराम-
गुक्ककम् १५ वहिं० १६ शुक्रुपृथम् १७ शुक-
र्पृथम् १८ । इति यम्यान्तरम् । याम्यकम् १८

काकपृथम् २० नौलपृथम् २१ सुग्रन्थम् २२
तैलपृथम् २३ । अस्य गुणाः । तिळत्वम् ।
तौद्वात्वम् । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । दीपनत्वम् ।
लघुत्वम् । कफवातविषश्वासकद्वैर्गर्भनाशि-
त्वम् । इति भावप्रकाशः । अस्य त्रेपनगुणाः ।
रुद्रतालव्यरैरात्मसच्चरनाशिलम् । इति राज-
वक्षभः ।

ग्रन्थिपर्णः, पुं, (ग्रन्थिः पर्णं ततप्रस्त्राद्विपर्ण-
न्यस्य ।) चोरकनामगत्यद्वयम् । इति राज-
निर्वेषः । (चोरकप्रस्त्रेष्य गुणाद्वयो ज्ञेयाः ॥)
ग्रन्थिपर्णा, लौ, (ग्रन्थिपर्णं + टापु ।) जनुकालता ।
इति राजनिर्वेषः ।

ग्रन्थिपर्णः, लौ, (ग्रन्थिपर्णं + गौराद्विवात् डीष् ।)
गरुदूर्च्छा । इति राजनिर्वेषः ।

ग्रन्थिफलः, पुं, (ग्रन्थियुक्तं फलमस्य ।) शाकुरद-
हृष्टः । कपित्यदृष्टः । मदनदृष्टः । इति राज-
निर्वेषः ॥

ग्रन्थिमतुपलः, पुं, (ग्रन्थिरस्यास्तीति मतुप् । ग्रन्थि-
मत् पर्वतिशिर्षं फलं यस्य ।) लकुचः । इति
राजनिर्वेषः ।

ग्रन्थिमत्तमान, [त] पुं, (ग्रन्थिरस्यास्मिन् वा ।
ग्रन्थि + मतुप् ।) अस्यित्यस्त्राद्वारकट्वः । हाइ-
भाङ्गा इति हाइजोडा इति च भाषा । ततु-
पर्णायाः । अस्यित्यस्त्राद्वारौ २ वचाङ्गी० ३ अस्यि-
द्वद्वला० ४ । अस्य गुणाः । वातद्वेग्मिदुर्नाम-
नाशिलम् । अस्यित्योक्तुत्वम् । उष्णत्वम् । शारक-
त्वम् । अन्नरोगपित्तकारित्वम् । रुद्रत्वम् ।
खाद्वलम् । लघुत्वम् । दृश्यत्वम् । प्राचनत्वम् ।
इति भावप्रकाशः । रत्नमालोक्तपर्याया राज-
वक्षभोक्तुगुणाचाप्यित्यस्त्राद्वारपृथ-
दृष्ट्याः । (ग्रन्थियुक्ते, त्रि । यथा, कुमारे । ३ । ४६ ।
“कण्ठप्रभास्यज्ञविशेषनीला
क्षणात्वर्चं ग्रन्थिमर्ती दधानम् ॥”)

ग्रन्थिमूलः, लौ, (ग्रन्थिमूले यस्य ।) ग्रन्थिम् ।
इति राजनिर्वेषः ।

ग्रन्थिमूला, लौ, (ग्रन्थिमूलं मूलं यस्याः । शाक-
पार्यवादिवात् समादः ।) मालादूर्च्छा । इति
राजनिर्वेषः ।

ग्रन्थिमूलं, लौ, (ग्रन्थिविद्यतेष्य । ग्रन्थिं + “सिभा-
दिभ्यच् ।” ५ । २ । ४७ । इति लक्ष्म ।) पिप्पली-
मूलम् । इति राजनिर्वेषः । आर्द्धकम् । इति
शब्दचन्द्रिका ।

ग्रन्थिलः, पुं, (ग्रन्थिरस्यास्तीति । “सिभादिभ्यच् ।”
५ । २ । ४७ । इति लक्ष्म ।) विकद्वत्तदृष्टः ।
वैद्युति इति भाषा । (पर्यावोद्यस्य दया,—
“विकद्वतः सुवाट्यो ग्रन्थिलः खाद्वकृष्टकः ।
स एव यज्ञवत्वस्त्र कण्ठको वावपादपि ॥”)
इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्त्रहे प्रथमे भागे ॥)
करीरदृष्टः । इत्यमरः । २ । ४ । १७, ७० । तद्वै-
लीयग्रामकम् । इत्यावलै । पिण्डाद्वै । चोरक-
नामगत्यद्वयम् । विकद्वत्तदृष्टः । इति राज-
निर्वेषः । ग्रन्थियुक्ते त्रि । इति मेदिनो । वे । ८५ ।

(यथा, आर्यासप्तश्वाम् । ५०० ।
“रोधित्वे मया सखि । वक्त्रोपि ग्रन्थिलोपि
कटिलोपि ।
ज्ञवत्तामनीयतायं बद्धः स्वेदेन वंश इव ॥”)
ग्रन्थिला, लौ, (ग्रन्थिल + टापु ।) भद्रमुक्ता ।
(भद्रमुक्ता प्रस्त्रेष्या गुणादिकं चातव्यम् ।)
मालादूर्च्छा । गरुदूर्च्छा । इति राजविर्देषः ॥
ग्रन्थिवही, [त] पुं, (ग्रन्थिभिर्वैति वहीते इति ।
दृष्ट दृष्टौ + ग्रन्थिः ।) ग्रन्थिपर्णैर्वै । इति
शब्दचन्द्रिका ।
ग्रन्थिहरः, पुं, (ग्रन्थिं कौटिल्यं इति परक्षत-
काटिलां चायंजटिलां वा विमेद्यतीवर्णे ।
ग्रन्थिः + हृ + अच् ।) च्यमादः । मल्ली । इति
चिकार्णशेषः ।
ग्रन्थीकं, लौ, (ग्रन्थिभिः कायतीति । ग्रन्थिः +
कै+कः ।) निपातनात् दीर्घत्वम् ।) ग्रन्थिकम् ।
पिप्पलीमूलम् । इति हृष्टपोषः ।
यस्य, उ ड भक्षणे । इति कविकल्पदमः । (भा-
द्यामं-चक्कं-सेट् ।) रेष्युक्तः । उ, यस्ते यस्ता ।
यस्ता । ड, यस्ते । हिर्मायुमायु यस्ते ।
इति मादः । इति दुर्गादासः ॥
यस्य, कि यासे । इति कविकल्पदमः । (चुरा—
पक्षे भा-परं सकं सेट् ।) रेष्युक्तः । कि,
यासति यस्तं लोकः । यस्तित तव सुखेन्दुं पूर्ण-
चन्द्रं विहाय । इमं यहस्ये पठन्ति केचित् ।
इति दुर्गादासः ॥
यस्य, चि, (यस्यते स्त इति । यस्य + लः । “यस्य
विभाषा ।” ७ । २ । १५ । इति इद्यभाषः ।)
शुभ्रवर्णपदम् । असम्पूर्णवाक्यम् । सुक्रम् ।
(यथा, रामायणे । २ । १२ । १२ ।
“राज्ञो नातिवभौ रूपं यस्तस्यां शुभतो यथा ॥”)
खादितम् । इत्यमरः । १ । ६ । २० । (च्याका-
नम् । यथा, याज्ञवल्क्ये । ३ । २४४ ।
“दीर्घतीव्रामयस्त्रं आस्त्रं गमस्थापि वा ॥”)
यह, म उ यहस्ये । इति कविकल्पदमः । (क्ष्या-
उमं-चक्कं-सेट् ।) ग उ, यस्ताति यहीते । इति
दुर्गादासः ॥
यह, ऊ कि यादाने । इति कविकल्पदमः ।
(चुरा-पक्षे भा-परं-सकं-सेट् ।) ऊ, अयहीतु
च्यावाचौतु । कि, याहयति प्रहति । इव झादि-
रेव मन्यते तत्राप्यात्मनेपद्वौ इव । इति दुर्गा-
दासः ॥
यहः, पुं, (यहाति गतिविशेषान्वितिः यद्वा,
शुष्टाति फलदात्वत्वेन जीवान्विति । यह+
“विभाषा यहः ।” ३ । १ । १४३ । इति पक्षे
चन्द्र ।) रुद्धादिनव । यथा । इविषोममङ्गल-
दुष्टद्वस्त्रतिशुक्षणिराहुकेतवः । (यद्वक्तम्—
“सूर्यचन्द्रो मङ्गलस्त्र दुष्टस्त्रापि इहस्यतिः ।
यहः घनैर्बद्धौ राहुः केतुस्त्रेति नव यहः ।”)
“लोकानन्दीन् स्वरात् धातृत् सुनीन् इपींशु
यहानपि ।
समिधः सप्त उड्डाताः शस्त्रिक्षा इविसुचः ।”